

21. juni 1941

Nazityskland overfalder Sovjet

Det danske politi arresterer danske folketingsmedlemmer, i alt ca. 300 kommunister; tyskerne havde ønsket ca. 60 – 80 arresteret, men vi danskere er venlige, pligtopfyldende og grundige. Igen godt dansk arbejde, tyskerne var henrykte, de fik jo både i pose og sæk.

Vort politi er dygtigt. Vi har verdens bedste smør, flæsk og politi; den nationale stolthed breder sig, eller gjorde den?

Man skyder brystet frem, man er noget, man er dansk.

Og hvad, tyskerne havde jo vundet krigen, næsten da.

Kommunistloven vedtages

På rekordtid under «ædel» kappestrid

Vort demokratis effektivitet i en nøddeskal?

Folketingets Forhandlinger – sp. 2452 -2474. 20.08.1941

Danmarks Rigsdag

klokken 15.00 Første behandling af kommunistloven.

klokken 16.05 Anden behandling.

klokken 16.10 Tredje behandling.

Loven blev enstemmigt vedtaget både i Folketing og Landsting.

Den «gode, danske patriot og forkæmper for demokratiet», den konservative Ole Bjørn Kraft, kom med følgende bemærkning fra Folketingets talerstol:

«Dette lovforslag er aldeles ikke – som nogen måske kunne tro – fremkaldt af Fritz Clausens krav til statsministeren.

Nej, det er et stykke godt, gedigent samarbejdspolitisk arbejde».

Ole Bjørn Kraft blev fornærmet på den nazistiske partiformand, Fritz Clausen, da denne, helt og aldeles selv ville høste æren for den grundlovsstridige kommunistlov, der kom til at betyde lidelse og død for hundreder af hans landsmænd. Kom ikke her og pral – dette landsforræderi er ikke nazistisk arbejde, – det er samarbejdspolitikernes. Ole Bjørns Krafts placering i de politiske kraftfelter er tegneren ikke i tvivl om, men igen er det et spørgsmål om målemetoder. Han var ikke nazist af navn, han sympatiserede ej heller med de danske nazister – men gavnede han nazisterne? Ufrivilligt? Naiv form for demokratisk fascisme?

Krænkelsen af vor forfatning skulle nazisterne ikke have æren for alene. Derfor en verbal øretæve til naziføreren. Ole Bjørn Kraft er senere af flere betegnet som nazist, men om dette er andet end et postulat og med urette, må du afgøre.

Nazisterne missede senere et revolverattentat mod Ole Bjørn Kraft. Skal man beklage, at de ikke havde heldet med sig?

De forfulgte og deres kære lider nød

Stimmungsbericht

I vinteren 1941– 42 breder nøden sig i de hjem, hvor manden levede skjult for de danske myndigheder, eller hvor han sad fængslet.

Mange kvinder kom hos os og klagede over den behandling, de fik på socialkontorerne.

Der talte man ned til dem, skældte dem ud, de var bare nogle kommunistvin; man afviste deres lovlige og retmæssige krav om hjælp. Situationen var uvant for disse arbejderkvinder, de var ikke vant til bare passivt at stå og føle sig ydmyget, at stå med hatten i hånden og tigge, de kendte ikke systemet.

Kommunisterne havde i lang tid forberedt sig på at gå under jorden, derfor var store papirlagre opkøbt og gemt væk.

Dansk politis emsighed, dets hidsige og skånselsløse jagt kostede svære tab.

Mellem 6 og 10 % af Det kommunistiske Partis medlemmer mistede livet under modstandskampen.

Deres mænd havde igennem årene indtaget tillidsposter på arbejdspladserne, de havde altid følt, at deres mænd havde en status, at de var respekterede.

Men en dame, Edith, stor, bred og mægtig, går fra familie til familie, og forklarer kvinderne om deres rettigheder, om den lovmæssige baggrund og giver dem udover nyt mod og «mandshjerte» praktiske anvisninger på, hvorledes de skal håndtere disse bureaukratiske skriverkarle, som er nogle pudseklude – et råddent systemsforlængede arm.

Hun fortæller om, hvorledes det «danske» politi bare braser ind ved familiefester i hjemmene og anstrenger sig som lusede øjentjenere og håndlangere for at tjene de nazistiske forbrydere. De tiltvinger sig adgang til privatboliger ved nattetide – uden dommerkendelser – og løfter dyner.

Som emsige landsforrædere forsøger de uopfordret på eget initiativ at opfylde tyskernes ønsker, endnu før disse var blevet fremsat.

Jeg hørte på, jeg lyttede til disse fortvivlede kvinder, og ganske langsomt begyndte jeg at forstå og hade hele vort offentlige system; hele vejen ned, fra regering og folketing, ned til selv de usleste bureaukrater og skrankepaver.

Ingen repræsentanter for den lovgivende – den udøvende eller dømmende magt er siden blevet anklaget for grundlovsbrud og højforræderi, dermed brød man Grundloven endnu én gang

Kan du se forskel
eller
kan du se komikken?

Lidt hjælp til dig!

Forskellen må antages at være måden at hilse på. Tyskerne med nazihilsenen – danskernes med stram honnør – sabler og gummiknip-lerne dekorativt anbragt uden på uniformen.

Horserødlejren blev dansk koncentrationslejr

Justitsminister og stikker, Thune Jacobsens bekæmpelse af modstandsbevægelsen var af et sådant omfang, at han med god grund frygtede at blive likvideret som stikker. Derfor flygtede han til Sverige.

Søgte og fik asyl. Det er mig stadig en gåde, at man skånede ham.

Situationsbetegnende handlinger

1941: 08.07.

Justitsminister Harald Petersen træder tilbage. Landsforræder og stikker Thune Jacobsen udnævnes i stedet.

21.08. Kommunisterne overføres til Horserødlejren.

26.09. Kommunisterne udsender det første illegale blad:

Danske Toner.

30.10. 4 domme for kommunistisk virksomhed.

22.11. 3 domme for kommunistisk virksomhed.

03.12. 2 domme for kommunistisk virksomhed.

11.12. USA går ind i krigen.

27.01. 6 dømmes for kommunistisk virksomhed i Aalborg.

Er behandlingen af kommunisterne udtryk for, at nazismen havde inficeret de «danske» politikere?

Kommunister, jøder, sigøjnere og «lignende» er nu blevet lovløse også i Danmark.

Er det nazistisk terror eller klassekamp?

Er det en bekvem måde at skaffe sig af med folk, der vil sikre arbejderklassen anstændige kår?

Dobbelthed, løgnagtighed, vilje til at gøre, hvad som helst for at holde skindet på næsen var karakteristisk for dem, der sveg deres landsmænd.

Dette blev understreget, da vore myndigheder trods løfte om at frigive de internerede i Horserødlejren, overgav dem august 1943 til bødlerne. Konsekvensen blev død og lidelse i Vernichtungslager Stutthof.

Total mangel på overbevisning, på holdning, på en mening om, hvad der er ret og vrang – manglende loyalitet og solidaritet mod deres landsmænd i nød stod for mig i skærende kontrast med kvindernes – De røde Enkers udholdenhed, og med disses beslutning om at holde ud, koste, hvad det ville.

Scenerne var velkendte for mig fra de lange strejker før krigen, hvor ingen klynkede og ingen beklagede sig.

Kvindernes kampånd kom særligt frem, når de mere eller mindre skjult ude i det fri, eller i fængslet, mødte manden, og denne bekymret spurgte: «*Hvordan går det*»?

Det gik altid godt, uanset, hvor elendigt det stod til. Her var ingen klyngen. Han skulle ikke belastes yderligere med hendes bekymringer.

Flertallet i det danske folk, på nær nogle ganske få, skreg ud:

«*Hvad nytter det? Fri os for norske tilstande*».

Kommunisterne var og blev også i Danmark fredløse, som jøder, sigøjnere og farvede havde været og var i Nazityskland.

300 kommunister blev fanget og spærret inde.

220 flere end tyskerne havde bedt om

Hvor mange danskes lidelser og død justitsministeren har på samvittigheden foreligger ikke fuldt oplyst.

Mellem 81 og 131 KOPA – BOPA-sabotører blev udleveret til de tyske bødler af danske myndigheder. Sammenlign den danske regerings behandling af modstandsfolk og Frikorpsfolk.

Når man skal karakterisere, justitsministeren og det ledende danske politis øverste ledelse (Sipos) helhjertede indsats, kom den ikke bag på os antifascister.

Vi kendte nogle af det danske politis kidnapninger. Vi kendte dansk politis udsmugling af både revolutionære og jødiske emigranter før og under besættelsen til den visse død i de tyske, nazistiske torturkamre, men skulle man være blot det mindste i tvivl, var det såmænd blot at se i aviserne eller Billedbladet.

Her afbildedes ledende, danske politifolk, halvskidefulde i muntert, selskabeligt samvær med nazisterne.

Som regel med et stort grin, der understregede hyggestemningen. Men de tyske hærstyrker tromlede jo frem, sejren var nær, det var om at være med på vognen i tide.

Herudover kan man selvfølgelig anlægge moralske og etiske vurderinger af disse ledende danskeres behandling af andre danske, men det ligger uden for min formåen; jeg opfatter disse ledende danskere som skruppelløse, samvittighedsløse, som værende helt uden for almindelige menneskers opfattelse af ret og vrang – uden æresbegreber i al bred almindelighed.

Forskelle i opfattelse og adfærd har der givetvis været mellem den øverste ledelse i politikorpset og den menige betjent, og blandt de menige betjente igen mellem de ældre i tjenesten og de yngre, men hvor store disse forskelle var er mere end svært at finde frem til.

De betjente, der gik ind i modstandsbevægelsen har både under og efter krigen været mere end anonyme, ellers overlevede de ikke krigen. Hvis de overlevede krigen, ville de ikke avancere, hvis ikke de tilpasse sig systemet og dets vilkår.

Derfor holdt de kæft og deres holdninger for sig selv, ellers ville de blive mobbet ud til regulering af trafikken i nærmeste gadekryds.

28. juni, 1941; Frikorps Danmark Waffen-SS oprettes

Kun få dage efter Hitlers overfald på Sovjetunionen er man i fuld gang med oprettelsen af en militær enhed til indsats på Østfronten mod bolsjevismen.

Som alt andet vedrørende besættelsestidens historie er også Frikorpsets oprettelse en stor mudderpøl i et mere end tæt tågeslør.

Lad os se lidt på enkelte påstande, men i øvrigt henvises til litteratur specifikt med Frikorpset som emne.

Efter retsopgøret påstod Frikorpsfolk, som blev dømt ved dansk ret for landsforræderi, at de havde handlet i god tro, da de havde handlet i overensstemmelse med den af samarbejdspolitikere førte politik. De havde opfyldt den danske regerings ønsker, og endelig kunne man ikke dømmes efter en lov, der ikke havde eksisteret på gerningstidspunktet.

(Loven, de blev dømt efter, havde tilbagevirkende kraft.) De var de små, derfor blev de kastet for løverne. De store gik fri.

Danske krigsfrivillige i tysk tjeneste;

SS-Division Wiking

Afskrift: Fædrelandet (Nazistisk avis. 27-06-1941

«Kaptajnløjtnant i den kongelige danske Livgarde C.F. von Schalburg står med i kampen som stabsofficer i division Wiking. SS-Standarte Nordland».

Han gav navn til den terror, som Schalburgkorpset senere udøvede mod den danske civilbefolkning.

Cirkulære fra DNSAP til sysselledere 20. juli

Afskrift: «Efter førerens Adolf Hitlers ordre opstilles en SS-V.T. Standarte Nordland for folketyskere og frivillige danske. De frivillige med 2 års tjenestetid kan blive tyske rigsundersåtter uden at tabe deres danske statsborgerret.

Efter 4 års tjenestetid kan de efter andragende indsættes som Siedler (husmænd) i det germanske lebensraum».

Medlemmerne blev danske og norske nazister, som senere efter svære tab omgrupperes i andre SS-formationer.

Nordland var en saga blot.

**Betyder Lebensraum
oversat til almindeligt sprogbrug?
«Gak ud, skaf leverum
ved at slagte, myrde og udrydde
civilbefolkningen,
og du belønnes med en mindre herregård»?**

Hverveplakaten udstråler og illustrerer på bedste måde det primære i nazistisk – krigsliderligt gejl.

Nationalisme? Patriotisme?

(Dannebrog) og at problemer løses med vold (sværdet).

Afskrift i uddrag.

Indmeldelsesskema for frivillige til SS Frikorps Danmark

Straffet ? Jeg er af arisk afstamning. (Hvorledes dette kan/skal dokumenteres foreligger ikke oplyst).

Har tjent i den danske hær fra.....til.....

Jeg forpligtiger mig for krigstid, 4 år eller 12 år.“

12.000 meldte sig under Hagekorset; heraf mange fra det tyske mindretal. Omkring 50%, ca. 6.000 var ikke egnede til krigstjeneste, spørgsmålet er derefter:

Hvor og hvordan disse ellers har tjent den tyske krigsmagt?

Størsteparten af de «kasserede» har givetvis meldt sig til tjeneste i nogle af de mange andre nazistiske korps, der blev oprettet, efterhånden som tabene på Østfronten og modstandskampen i Danmark nødvendiggjorde en omorganisering.

Afskrift fra det senere korps:

«Den, der forsynder sig mod vort blod, hører ikke til hos os; den, der ikke holder sin slægt hellig, ham kender vi ikke.

Korpset optager alle våbenføre danske mænd, der er af arisk æt og underkaster sig korpsets love.

For hele korpset kræves for at blive medlem arierattest og bevis for at være ustraffet. Kontingentet er mindst to kr. om måneden, hvoraf halvdelen går til Schalburgfonden».

Hvorledes skal man forstå dette, at synde mod sit blod?

Støttede samarbejdspolitikere

oprettelsen af «danske» krigsfrivillige i SS?

Vi ser på mudderkagen

Officerer i den danske hær fik deres tjenestetid i Waffen-SS medregnet i deres pensionsalder.

Da Waffen-SS, Frikorps Danmark marcherer fra Garderhusarkasernen på vej til Østfronten, defilerer de for første, men ikke sidste gang med Dannebrog vajende, forbi ingen mindre end den øverstbefalende for det danske forsvar, General Gørtz. På Hellerup Station vinkede mange tusinde farvel, og overøste dem med blomster.

De følte – de troede, at de var populære

Ritzaus Bureau. Afskrift: 3. juli, Berlingske Tidende:

«Kryssing har med den kgl. danske regerings billigelse overtaget kommandoen over Frikorps Danmark».

Opråb fra Oberstløjtnant Kryssing – 5. juli:

«Med regeringens anerkendelse har jeg fået overdraget kommandoen over Frikorps Danmark».

Men havde han nu også det?

Krigsministeriets cirkulæreskrivelse af 8. juli

om indtræden i Frikorps Danmark:

Den danske regering har givet tilladelse til, at faste befalingsmænd af linien, reserven (Forstærkningen) o.l. og hjemsendte værnepligtige fra den danske hær melder sig til Frikorps Danmark. Det må ikke vanskeliggøres for de pågældende at indtræde i korpset.“

Landsforræderes senere udtalelser om, at de handlede i god tro, må dog tages med en ret stor pose salt, hvilket fremgår af, at de senere klynkende beder danske myndigheder om hjælp, fordi de bliver forulempet – det ser vi også på.

Krigsministeriets cirkulæreskrivelse – 1. juni om indtræden

i formationer under den tyske hær og i den finske hær:

«En befalingsmand, der således træder uden for nummer for at gå i tysk eller finsk krigstjeneste, beholder sin plads i aldersordenen. Der er tilvejebragt særlig hjemmel for, at genindtræden i nummer kan ske til ethvert tidspunkt, uanset om der er noget nummer ledigt, således at den pågældende altså indtræder i overtalligt nummer med alle sine rettigheder i henhold til sin grad.

Det tidsrum, i hvilket en befalingsmand har stået uden for nummer for at deltage i tysk eller finsk krigstjeneste, bliver medregnet ved bedømmelsen af hans forfremmelsesmuligheder.

Regeringen vil drage omsorg for, at dette tidsrum ligeledes medregnes ved beregning af alderstillæg og pension. Ministeriet vil i givet fald optage til velvillig overvejelse, spørgsmålet om, at tilvejebringe hjemmel for at de befalingsmænd, der er egnede til forfremmelse, og som har stået uden for nummer i mere end tre år, kan forfremmes inden et år, efter at de på ny er indtrådt i nummer i den danske hær.

Befalingsmænd, der melder sig til den tyske eller den finske hær, vil ikke blive stillet ringere end andre danske befalingsmænd med hensyn til forfremmelse og retsstilling i hæren».

Kan man gå ud fra, at det bl.a. er disse cirkulærer, der danner baggrunden for, at Frikorpsfolk hævdede, at de ikke har begået landsforræderi, da de handlede med regeringens billigelse?

Det sidste cirkulære er udstedt efter, at krigen var afgørende vendt ved Stalingrad, men kun to måneder før den 29. august, hvor tyskerne afvæbner og internerer det danske forsvar.

Vil logisk og konsekvent tænken give nazisterne ret i deres postuleren, at Den Danske Regering ikke kun støttede, men også billigede oprettelsen af Frikorps Danmark Waffen-SS?

År 2008 finder jeg dokument i Den parlamentariske Kommission:

Efter at have lidt svære tab i sumpene nær Leningrad (Skt. Petersborg) har Frikorps Danmark mistet størstedelen af sine motoriserede enheder. På dette tidspunkt dukker motoriseret enhed op, som gave fra Stats og udenrigsminister Scavenius på vegne af Danmark.

Mærkværdigvis har ingen nazister fremført dette som bevis for deres påstand.

Når man hertil lægger alle de uudtalte aftaler, som er truffet i andre sammenhænge, og som Aage Trommer omtaler blot en enkelt af, mange år efter krigen, tyder akterne da på, at nazisterne har haft god grund til at påstå, at der har foreligget en aftale?

Samarbejdspolitikere har efter krigen forklaret, at tyskerne havde truet med at tvangsudskrive danske soldater til fronttjeneste på Østfronten.

Derfor valgte de af to onder det mindste, nemlig at støtte (ganske vist nødtvungent og modstræbende, sagde de) oprettelsen af Frikorps Danmark.

År 2004 har jeg forgæves søgt efter dokumenter, der blot kan antyde tyske trusler mod den danske regering om at lade danske soldater deltage i kampe på Østfronten.

Det ville være den rene galskab for tyskerne at indsætte en bevæbnet dansk enhed i disse kampe. Derimod finder jeg kun dokumenter, der understøtter frikorpsfolkenes påstand, at de lod sig hverve med den danske regerings billigelse.

Afskrift i uddrag, oversat til dansk:

Geheime Kommandosache.

Kopenhagen den 10. Juni 1943. TGB.

Nr. II/114/43.-

...«Dermed foreligger virkeliggjort, det af den danske statsminister lo-vede tilsagn om fuld ligestilling mellem de danske officerer tildelt orlov, med officerer forblivende i dansk tjeneste. Signeret Best».

Påstanden om, at tyskerne skulle have truet med at indsætte danske soldater på Østfronten, afkræftes af talrige tyske dokumenter. Det fremgår af disse, at den danske hær og flåde betragtedes som en alvorlig trussel i tilfælde af en allieret invasion.

Derfor planlagde tyskerne allerede i foråret 1943 afvæbning og internering af det danske forsvar.

Denne aktionen havde kodeordet: «SAFARI».

En lang række af de af nazisterne fremførte beskyldninger går på, at Den Danske Samarbejdsregering støttede oprettelsen. Efter krigen har adskillige politikere med mere eller mindre held forsøgt at mane de nazistiske beskyldninger i jorden.

Men lad os slå fast: Danske politikeres offentlige udtalelser, deres handlinger må bevise klart, entydigt og uomtvisteligt, at de danske samarbejdspolitikere og hele deres halehæng af lakajer ved Frikorpsets oprettelse var overbeviste om en snarlig tysk sejr og handlede derefter.

De prøvede på alle måder at score nogle lette point i denne fase, hvor de tyske tropper fejede ind over Europas folk. Over det ganske land oprettedes mod gældende dansk lov hvervekontorer, som næsten overalt blev ledet af lokale nazister.

Der blev afholdt hvervemøder til korpset, som skulle bekæmpe bolsjevismen og de allierede.

Jeg vil vove at påstå, at da nazisterne var på magtens tinde, var der flere nazister i Danmark, end der nogensinde blev modstandsfolk (også efter 5. Maj 1945), de danske søfolk i allieret tjeneste medregnet. Tælles de danske, der ikke var nazister af navn (medlemmer af nazistpartiet) med, men tankeløst af gavn, og som red med på denne flodbølge, vil vi nå katastrofalt høje tal for danske, der i handling støttede den tyske krigsførelse.

Den virkningsløse nazistiske propaganda modtog tysk økonomisk støtte, der langt oversteg, hvad noget dansk part tidligere havde evnet at fremskaffe endsige drømt om at bruge f. eks. i en valgkamp.

Alligevel formede hvervemøderne sig som fiaskoer, da mange unge – og kun unge – mødte op og i protest hånedes nazisterne i deres prangende uniformer.

Slagsmål og uroligheder var kendetegnet for hvervemøderne og burde have overbevist nogle nazister om, at det ikke var hele den danske befolkning, der elskede dem.

Frikorpset vendte hjem til fædrelandet på kort ferie efter at have lært krigskunstens mysterier i naziriget.

Med terror – med rå vold, og når det kneb, med trukne pistoler.

De satte de sig et minde. De gjorde sig fortjent til det uforsonlige had, som de skabte i det danske folk. Modstandsviljen voksede efter hver orlov.

Myter – generelle – firkantede, enøjede forklaringer

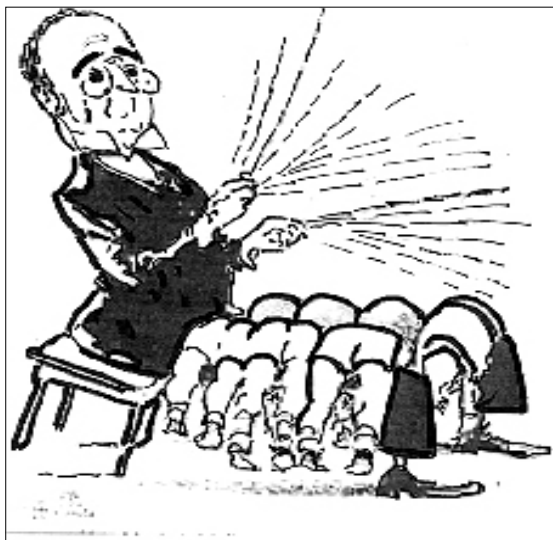
Hvem meldte sig? Hvorfor meldte de sig? Hvordan kunne man dokumentere, at man var arisk? Hvad fik dem til senere at begå alvorlige forbrydelser og terrorhandlinger mod deres landsmænd?

**Jeg er ikke i stand til at besvare spørgsmålene,
da jeg simpelthen er inhabil.**

Nogen beskylder størsteparten af de krigsfrivillige for at have været småtbegavede, asociale kriminelle; andre igen skulle være overopheadede idealister osv.

En undersøgelse viser dog, at en meget stor del kom fra «samspilramte» hjem, de var sociale tabere, mange havde været på børnehjem – opdragelsesanstalter.

Måske kan der være andre forklaringer.

Mange af de frivillige var sociale tabere, dvs. fra samspilsramte hjem, med fordrukne forældre, enlige mødre osv..

Mange have oplevet vort demokratis velsigelser på institutioner, hvor voldspædagogik var i højsædet. Omsorg og kærlighed, som børn normalt oplever, var for dem en ukendt verden.

Deres senere voldelige adfærd (terror) mod deres landsmænd kan måske have været deres måde at sige tak for sidst.

Min personlige erfaring, og det egentlige formål med dette skrivi er, at uanset hvilken side du er på i en krig, om det er på taberens eller den sejrendes, så undergår den enkelte en forandring.

Ingen slipper igennem en krigs Helvede upåvirket.

De fleste mister deres moralkodeks, deres oprindelige normsæt for ret og vrang, deres medmenneskelighed. Det gjorde jeg, som modstandsmænd, selv om mine krigsoplevelser i forhold til frikorpsfolkenes på Østfronten er sammenlignelig med en familieskovtur.

For mig er der ingen tvivl om, at mange af disse unge frivillige af krigens gru ændredes til at blive menneskelige monstre, der mistede den normales normer. Mellem 100 og 200 Frikorpsfolk blev hjulpet (nogle endog af modstandsfolk, bl.a. af en af mine gruppeledere, med mit vidende) – til Sverige – disse Frikorpsfolk fortrød sandsynligvis – men ellers var der ikke mulighed for at fortryde. På Østfronten blev fangne SS-folk kun holdt i live af russerne, til de ikke kunne give flere oplysninger fra sig.

Hjernevask – masseforførelse ved propagandaminister göebbels

«Hemmeligheden ved propaganda er helt at gennemsyre den, som propagandaen skal nå, uden at han overhovedet bemærker det. Propaganda har en hensigt, men den skal skjules så klogt og virtuost, at den, den er møntet på, slet ikke bemærker det.»

Hermed et forsøg mere på en forklaring, men ingen undskyldning.